

Do aktywizacji średniego pokolenia parafian można zaliczyć zgłoszenie się około 8 osobowej grupy, która zadeklarowała pomoc w prowadzeniu zajęć dla dzieci odbywających się podczas nabożeństwa. Również można zaliczyć do tego zamierzenia zaangażowanie kilkunastu osób w prowadzeniu zajęć dla dzieci podczas ubiegłorocznego Dnia Dziecka. Impreza ta miała też charakter święta parafialnego, znanego parafianom w formule z lat ubiegłych, z grillem, sałatkami, itp. Wszystkim aktywnym uczestnikom tego wydarzenia Rada Parafialna składa jeszcze raz gorące podziękowanie. Impreza ta zgromadziła ok. 100 dzieci z 3 warszawskich parafii, i ma zostać powtórzona w bieżącym roku.

Międzyparafialna integracja dzieci i młodzieży: Dzieci nasze brały udział w letnim obozie rodzinnym w Sorkwicach, obozie rodzinnym zimowym w Wiśle-Jaworniku. Z kolei nasza młodzież wzięła udział razem z młodzieżą z Poznania w obozie w Sorkwicach organizowanym przez p.Marię Tomaszewską i prowadzonym wspólnie z ks. Marcinem Kotasem.

Aktywność Parafii na poziomie Diecezji. Niestety nie doszło do skutku Diecezjalne spotkanie Rad Parafialnych, mające pierwotnie odbyć się w lipcu 2014 w Parafii w Żelowie, a następnie w styczniu 2015 w Węgrowie. Zostało ono przełożone na dzień 25 kwietnia 2015 r. i ma odbyć się w Parafii Św. Trójcy.

Reaktywacja Komitetu Organowego – Komitet formalnie został reaktywowany i odbyło się pierwsze spotkanie z mającym opiniować zakup nowych organów panem Michałem Markuszewskim (organistą Parafii Reformowanej), który podjął się opracować tzw. dyspozycję instrumentu.

Paweł Niemczyk

5 lutego pożegnaliśmy śp. Wiesława Emila Wakera, który zmarł 30 stycznia 2015 roku w wieku 85 lat.

OGŁOSZENIE: Szukam pracy jako Redaktor, Korektor, Copywriter, Pracownik biurowy, itp. Jestem osobą odpowiedzialną, komunikatywną, potrafię pracować w zespole. Szybko przyswajam nową wiedzę. Posiadam doświadczenie w redagowaniu oraz korekcie artykułów. Przez 6 lat pracowałam na stanowisku Redaktora. Do moich obowiązków należało między innymi przygotowywanie i opracowywanie skrótów informacji, obsługa aplikacji MS Office oraz skanera. Natomiast ze względu na ukończone studia pedagogiczne chętnie podejmę pracę także w przedszkolu bądź żłobku jako pomoc wychowawcy.

Bożena Nurzyńska (tel. 503 403 779)

Najserdeczniejsze życzenia składamy naszym Jubilatom:

Pani Emmie NAWROCKIEJ – 2 lutego
Panu Zygfrydowi WEINGERGOWI – 3
lutego

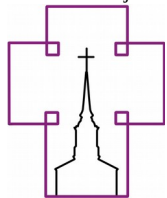
Pani Zofii ROMANOWSKIEJ – 14 lutego
Pani Lidii SZAFRAN – 16 lutego
Pani Hannie WYSZOMIRSKIEJ – 19 lutego

„Miłosierdzie, pokój i miłość niech będą waszym udziałem w obfitości (Jud 1,2).

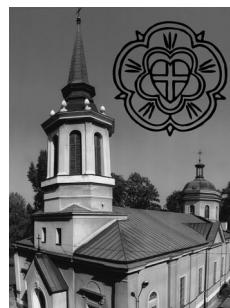
©Nasza Parafia – Informator Rady Parafialnej PE-A Wniebowstąpienia Pańskiego w Warszawie

Redakcja: Łucja Cholewik, Dariusz Chwastek, Adam Golański, Jolanta Janowska i Małgorzata Weigle.

Drodzy czytelnicy, pragniemy poinformować, iż na naszej parafialnej stronie internetowej <http://www.pulawska.luteranie.pl/> istnieje możliwość pobrania informatora „Nasza Parafia” w formie elektronicznej (pdf) a także w formie spakowanej (zip) w postaci podzielonej na strony do samodzielnego wydrukowania. Będziemy Państwu wdzięczni za przekazywanie wszelkich uwag i propozycji dotyczących pisma na adres mailowy parafii: pulawska@luteranie.pl lub bezpośrednio do p. Adama Golańskiego, który zajmuje się wszelkimi sprawami technicznymi związanymi z jego wydawaniem: adam.golanski@gmx.com

Parafia Ewangelicko-Augsburska Wniebowstąpienia Pańskiego ul. Puławska 2a
02-566 Warszawa, tel./fax 22 849 77 05 ☎ nr konta: 51-1020-1068-0000-1802-0000-0315
Godziny pracy kancelarii: pn., pt.: 10:00 – 13:00; wt., śr., czw.: 15:00 – 18:00; nied.: 11:30 – 12:30

Nasza Parafia

Informator Ewangelicko – Augsburskiej
Parafii Wniebowstąpienia Pańskiego
w Warszawie

Nr 2 (165) – luty 2015 roku

Hasło miesiąca: Nie wstydzę się Ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy Rz 1, 16.

ks. dr Dariusz Chwastek Życie i zbawienie w Jezusie Chrystusie

Tedy arcykapłani i faryzeusze zwołali Radę Najwyższą i mówili: Cóż uczynimy? Człowiek ten dokonuje wielu cudów. Jeśli go tak zostawimy, wszyscy uwierzą w niego; wtedy przyjdą Rzymianie i zabiorą naszą świątynię i nasz naród. A jeden z nich, Kaifasz, który tego roku był arcykapłanem, rzekł do nich: Wy nic nie wiecie, i nie myślicie, że lepiej jest dla nas, by jeden człowiek umarł za lud, niż żeby wszystkich ten lud zginął. A tego nie mówił sam z siebie, ale jako arcykapłan w owym roku prorokował, że Jezus miał umrzeć za naród. A nie tylko za naród, lecz też aby zebrać w jedno rozproszone dzieci Boże. Od tego też dnia naradzali się, aby go zabić (J 11, 47-53).

Drogie siostry i bracia w Jezusie Chrystusie!

Zdobywać władzę, posiadać ją i zachować, sprawować rządy, mieć wpływy i moc decydować o przyszłości nie tylko własnej, ale na przykład całego narodu czy nawet świata – to wielka pokusa, której trudno się oprzeć wielu ludziom i ugrupowaniom.

Przytoczony fragment biblijny ukazuje nam grupę ludzi, którym wydawało się, że trzymają w swoich rękach stery historii. Rada Najwyższa, Sanhedryn, stanowił grupę bogatych arystokratów, którzy sprawowali rząd dusz w Izraelu. W swoich działaniach zmierzali do utrwalenia religijnej, społecznej, a także politycznej władzy. I trzeba przyznać, że udawało się im panować nad sytuacją w Palestynie czasów Jezusa. Do czasu...

Oto względny spokój został nieoczekiwanie zakłócony. Zaczęły pojawiać się głosy o młodym nauczycielu, który żyje, postępuje i przemawia w niecodzienny sposób. Jego słowa wydawały się prowokacyjne, uderzały w przywódców ludu, a nawet pozornie zdawały się godzić w dobro Izraela! Jak to czasem bywa – pojawili się donosiciele, którzy na bieżąco informowali Sanhedryn o słowach i czynach tajemniczego nauczyciela. Jezus z Nazaretu wykazywał się przy tym biegłą znajomością pism Starego Testamentu. Wyróżniał się tym, że nie składał ofiar przebłagalnych za grzechy, przemawiał z charyzmą, czym zdobywał rosnącą popularność. Coraz więcej ludzi przychodziło do Niego, by Go słuchać oraz prosić o uzdrowienie. Z punktu widzenia faryzeuszy było to niepokojące. Wszak słowa Nauczyciela z Nazaretu z wolna zmieniały się w czyny, które budziły entuzjazm i podziw. Zapytajmy, co się wydarzyło? Oto bowiem Jezus przybywa do Betanii i na oczach zgromadzonego tłumu wskrzesza będącego od trzech dni w grobie Łazarza. Zrobił się ogromny zamęt.